

PARAULA I VIDA

Sortir a portar la compassió de Déu a tota la família humana

«**E**l Jubileu extraordinari de la Misericòrdia, que l'Església està celebrant, il·lumina també de manera especial la Jornada Mundial de les Missions 2016: ens convida a veure la missió vers els qui encara no coneixen la fe (*ad gentes*) com una gran i immensa obra de misericòrdia tant espiritual com material». Així comença el Papa Francesc el seu Missatge per a la Jornada Mundial de les Missions (Domund), que celebrem en aquest diumenge. L'Església és essencialment missionera i testimoni de misericòrdia, i per això, diu el Papa, «tots estem convidats a "sortir", com a deixebles missioners, oferint cada un els seus propis talents, la seva creativitat, la seva saviesa i experiència per portar el missatge de la tendresa i de la compassió de Déu a tota la família humana».

Actualment hi ha uns **500 missioners catalans** escampats pel món, i **uns 12.000 de tot Espanya**, que han marxat per arrelar-se en els seus nous països i llengües d'adopció, que anuncien i serveixen amb l'amor de Crist i per amor de Crist. La majoria són religiosos i religioses, però també hi ha

sacerdots diocesans, i actualment també molts laics i moltes famílies senceres, que han «sortit», com Abraham (cf. *Gn 12*). Ens en podem sentir ben orgullosos. Últimament la jove missionera catalana **Isa Solà**, religiosa de Jesús Maria, ha estat assassinada a Haití i l'impacte tan gran de la seva vida compromesa i alegre, ens ha tornat a posar al davant dels ulls tota la immensa tasca que els missioners desenvolupen calladament arreu del món. Sobretot en llocs difícils i perillosos, i no en volen pas marxar. Des de la seva missió, interpel·len la nostra fe i les nostres actuacions, el nostre estil de vida i les nostres riqueses que ens afebleixen la sensibilitat. «**Surt de la teva terra**», diu el lema d'aquest Domund 2016: el manament de Déu reclama que «sortim» per anar als altres, als germans, i oferir-los un testimoni humil però coherent de la nostra fe en Jesucrist, i una solidaritat efectiva en els problemes i carències que puguin estar vivint. Anunciar la misericòrdia de Déu, cor de l'Evangeli, i intentar que arribi arreu del món, a tota persona. «Tots els pobles i cultures tenen el dret a rebre el missatge de salvació, que és do de Déu per

a tots», escriu el Papa Francesc en el seu missatge, i destaca que «això és més necessari encara si tenim en compte la quantitat d'injustícies, guerres, crisis humanitàries que esperen una solució. Els missioners saben per experiència que l'Evangeli del perdó i de la misericòrdia pot portar alegria i reconciliació, justícia i pau».

En aquest any es compleix precisament el 90è aniversari de la creació de la Jornada Mundial Missionera, promoguda per l'Obra Pontifícia de Propagació de la Fe i aprovada pel Papa Pius XI el 1926, «per auxiliar les comunitats cristianes necessitades i per enfortir l'anunci de l'Evangeli d'un cap a l'altre de la terra». Convé que tots esdeinguem més missioners, lluny i a prop, ja que actualment ens adonem que la missió comença ben a prop, potser en les nostres mateixes famílies que s'obliden de la fe o s'han adormit en la comoditat egoista. Siguem responsables de les comunitats més joves, de les que tenen menys recursos i necessiten que els ajudem. Sortim en ajuda dels missioners!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El curs escolar comença amb activitats d'apropament a la fe

Els infants i joves de les escoles confessionals de la diòcesi han començat el curs escolar amb les primeres activitats vinculades amb la vivència de la fe i dels valors cristians.

Els dijous 22 i 29 de setembre, els alumnes de secundària de l'escola Vedruna de Puigcerdà van participar a unes convivències d'inici de curs a la residència la Immaculada de Tartera.

L'activitat, coordinada per la Delegació de Joventut del Bisbat, va servir perquè els nois i noies hagin gaudit d'un dia de germanor, de compartir uns valors i reflexions, i també d'apropar-se al missatge i el testimoni de Jesús.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estem tots al mateix bàndol

Fa unes setmanes vàrem reflexionar sobre un tema tan delicat com l'amor als dolents i enemics, aprofundint les paraules evangèliques que parlen del fonament de l'amor radical: el mateix amor de Déu. Evoquem avui els ensenyaments de Jesús que subratllen la necessària consciència del pecat propi quan tendim a considerar només els pecats dels altres.

Un passatge de l'Evangeli és especialment colpidor. Presenten a Jesús

una dona que ha comès adulteri i li diuen que la llei obliga a apedregar-la (*Jn 8,2-11*). L'escena no és només un moment anecdòtic; és com una concreció plàstica de la nostra convivència humana. Les persones tenim queixes les unes de les altres, i n'hi ha que fan impossible la vida social amb la seva actuació injusta i agressiva; tothom reacciona exigint justícia i càstig, i urgint que es restableixi l'ordre. Jesús mira a tothom i parla, i la seva paraula ressona com un ganivet es-

molat que fereix les oïdes: «Qui no tingui pecat, que tiri la primera pedra.»

Aquest ensenyament de Jesús sobre l'amor als dolents i als enemics té un nou accent: tots sou igualment pecadors. Quan parlem de dolents i enemics, inevitablement fem dos bàndols: els dolents i nosaltres. Jesús vol superar aquesta espontaneïtat i subratlla que només hi ha un bàndol en el qual hi som tots: el dels pecadors. Continua sent veritat que n'hi ha que són corruptes, trafiquen

amb persones o maten. No és gens fàcil aleshores gestionar el què cal fer amb aquestes persones. Però Jesús va a l'actitud. És un engany i una autojustificació tractar-los com a persones d'un altre món que no és el nostre. Tots som pecadors, estimats i perdonats per Déu. Aquesta convicció evita reduir la justícia a una mena de venjança civilitzada i promou el treball per una convivència positiva i constructora.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Salir a llevar la compasión de Dios a toda la familia humana

«**E**l Jubileo extraordinario de la Misericordia, que la Iglesia está celebrando, ilumina también de manera especial la Jornada Mundial de las Misiones 2016: nos invita a ver la misión hacia los que aún no conocen la fe (*ad gentes*) como una grande e inmensa obra de misericordia tanto espiritual como material». Así comienza el Papa Francisco su Mensaje para la Jornada Mundial de las Misiones (Domund), que celebramos en este domingo. La Iglesia es esencialmente misionera y testimonio de misericordia, y por ello «todos estamos invitados a “salir”, como discípulos misioneros, ofreciendo cada uno sus propios talentos, su creatividad, su sabiduría y experiencia para llevar el mensaje de la ternura y la compasión de Dios a toda la familia humana».

Actualmente tenemos unos **500 misioneros catalanes** esparcidos por el mundo, y unos **12.000 de toda España**, que han marchado para enraizarse en sus nuevos países y lenguas de adopción, que anuncian y sirven con el amor de Cristo y por el amor de Cristo. La mayoría son religiosos y religiosas, pero también hay sacerdotes diocesanos, y actualmente también muchos laicos y muchas familias enteras, que han «salido», como Abrahán (*Gn 12*). Nos podemos sentir muy orgullosos de su labor. Recientemente la joven misionera catalana **Isa Solà**, religiosa de Jesús María, ha sido asesinada en Haití y el impacto tan grande de su vida comprometida y alegre, nos ha vuelto a poner delante de los ojos toda la inmensa tarea que los misioneros desarrollan calladamente en todo el mundo. Sobre todo en lugares difíciles y peligrosos, y no quieren marcharse. Desde su misión, interpelan nuestra fe y nuestras actuaciones, nuestro estilo de vida y nuestras riquezas que nos matan la sensibilidad. «**Sal de tu tierra**», dice el lema de este Domund 2016: el mandamiento de Dios reclama que «salgamos» para ir al otro, a los hermanos, y ofrecerles un testimonio humilde pero coherente de nuestra fe en Jesucristo, y una solidaridad efectiva en los problemas y carencias que puedan estar viviendo. Anunciar la misericordia de Dios, corazón del Evangelio, e intentar que llegue a todo el mundo, a toda persona. «Todos los pueblos y culturas tienen el derecho a recibir el mensaje de salvación, que es don de Dios para todos», escribe el Papa Francisco en su mensaje, y destaca que «esto es más necesario aún si tenemos en cuenta la cantidad de injusticias, guerras, crisis humanitarias que esperan una solución. Los misioneros saben por experiencia que el Evangelio del perdón y de la misericordia puede llevar alegría y reconciliación, justicia y paz».

En este año se cumple precisamente el 90.º aniversario de la creación de la Jornada Mundial Misionera, promovida por la Obra Pontificia de Propagación de la Fe y aprobada por el Papa Pío XI en 1926, «para auxiliar a las comunidades cristianas necesitadas y para fortalecer el anuncio del Evangelio de un extremo al otro de la tierra». Conviene que todos seamos más misioneros, lejos y cerca, ya que actualmente nos damos cuenta de que la misión comienza muy cerca, quizás en nuestras propias familias que se olvidan de la fe o se han dormido en la comodidad egoísta. Seamos responsables de las comunidades más jóvenes, de las que tienen menos recursos y necesitan que les ayudemos. ¡Salgamos en ayuda de los misioneros!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Tancament del 50è aniversari del Col·legi Sant Ermengol

El 50è aniversari del Col·legi salesià de Sant Ermengol, al Principat d'Andorra, ha estat celebrat amb moltes activitats al llarg del darrer any. El passat dia 3 d'octubre es va dur a terme l'acte institucional de clausura, al Centre de Congressos d'Andorra la Vella. L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir l'acte en tant que President del Patronat Rector del Col·legi; juntament amb el Ministre d'Educació del Govern d'Andorra, M.I. Sr. Èric Jover, Vicepresident del Patronat Rector; i per la germana Montserrat Farré, Superiora Provincial de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. També comptà amb la presència del M.I. Síndic General de les Valls d'Andorra, Sr. Vicenç Mateu, exalumne del Col·legi; de l'Excm. Sr. Manuel Montobbio; de l'Hble. Sra. Conxita Marsol, Cònsol Major d'Andorra la Vella, i de moltes altres autoritats del país andorrà i professors i amics del Col·legi Sant Ermengol.

En el seu parlament, l'Arquebisbe recordà la importància de l'escola catòlica per al Principat d'Andorra, una escola que el Copríncep episcopal demanà que fos sempre oberta a les necessitats i inquietuds del país andorrà, seguint l'estil del Pontificat del Papa Francesc per tal de formar

les generacions d'andorrans i andorranes en l'estima del país i dels valors propis de l'educació catòlica. Mons. Vives volgué agrair el treball que al llarg de 50 anys han dut a terme els PP. Salesians en l'escola, i la nova etapa que s'encara amb il·lusió per part de les Religioses de l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell que han acceptat el repte de liderar el col·legi en aquesta nova etapa. Joan Massa, Secretari del Patronat Rector i exprofessor del col·legi dictà després una conferència glossant el recorregut històric i els punts de major interès per a l'escola. L'acte va cloure les celebracions per commemorar els 50 anys d'història d'aquest important centre educatiu del Principat d'Andorra. La nova Directora del Col·legi Sant Ermengol, Sra. Anna Villas, es va mostrar convençuda de la

gran empremta que el Col·legi Sant Ermengol va configurant en la societat andorrana tenint en compte que molts dels exalumnes del col·legi ocupen llocs reconeguts en la societat andorrana ja sigui com a polítics, empresaris o professionals liberals.

Aquesta escola cristiana, erigida pel Bisbe-Copríncep i pel Consell general de les Valls, i confiada als PP. Salesians en un inici, i ara a les Religioses de la Sagrada Família, durant aquests cinquanta anys, enmig de canvis polítics, crisis i efervescències pedagògiques i socials, ha sabut anar mantenint-se com un servei eclesial de primer ordre per a la formació dels ciutadans i un testimoni concret i plausible del que l'Evangelí potencia quan és acollit per la persona, des dels àmbits que formen per a una educació humanista integral.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

És la misericòrdia el que salva

Hem escoltat un passatge de l'Evangelí de Mateu (11, 2-6). La intenció de l'evangelista és fer-nos entrar més profundament en el misteri de Jesús per a fer-nos càrrec de la seva bondat i la seva misericòrdia. L'episodi és el següent: Joan Baptista envia els seus deixebles a Jesús —Joan era a la presó— per a fer-li una pregunta molt clara: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?» (v. 3). Era just en el moment de la foscor... El Baptista esperava amb ànsia el Messies i en la seva predicació l'havia descrit amb colors vius, com un jutge que instaura-

ria finalment el regne de Déu i purificaria el seu poble, premiant els bons i castigant els dolents. Ara que Jesús ha començat la seva missió pública amb un estil diferent, Joan pateix perquè es troba en una doble foscor: en la foscor de la presó i d'una cel·la, i en la foscor del cor. No comprèn aquest estil de Jesús i vol saber si realment ell és el Messies, o si potser se n'ha d'esperar un altre.

I la resposta de Jesús sembla a primera vista que no respongui la pregunta del Baptista. Jesús, de fet, diu: «Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els le-

pros queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. I feliç aquell qui no em rebutjarà!» (v. 4-6).

Déu no ha enviat el seu Fill al món per a castigar els pecadors ni per a destruir els malvats. A ells va adreçada la invitació a la conversió per tal que, veient els senyals de la bondat divina, puguin retrobar el camí de tornada.

Benaurats aquells qui, davant els gestos i les paraules de Jesús, glorifiquen el Pare que és al cel.

(Dimecres, 7 de setembre de 2016.)

Celebració del Domund a Catalunya amb la mostra «Domund al descobert»

La setmana del 2 al 12 d'octubre es va celebrar «Domund al descobert», una mostra i activitats organitzades per les Obres Missionals Pontífiques a Espanya, que es van dur a terme al Seminari de Tarragona.

L'objectiu ha estat donar a conèixer l'activitat missionera de l'Església, i Urgell hi ha participat amb el testimoni d'un dels seus missioners, la presència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, que va presidir la taula rodona del dimarts 4 d'octubre i també amb la del Delegat de Missions, Mn. Jaume Soy. A la taula del dia 4, que portava com a títol «El Domund en la vida de l'Església», també hi van participar el Delegat diocesà d'Ensenyament a Tarragona, Mn. Norbert Miracle; el Delegat diocesà de Catequesi i del Catecumenat a Tarragona, Mn. Xavier Morell; i la Responsable de l'Àrea de Pastoral i Socioeducativa de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Sra. Rosa Maria Piqué. Va moderar la taula la Sra. Aurora Picó, Delegada diocesana de Missions de Sant Feliu de Llobregat.

Tarragona és la tercera ciutat d'arreu de l'Estat en la qual se celebra aquestencontre, després de Madrid i Sevilla, coincidint amb el 90è aniversari de la Jornada del Domund.

Els diversos actes per donar a conèixer la història del Domund i la tasca dels missioners enviats arreu del món per les seves esglésies locals es va aixoplugar sota el lema «Surt de la teva terra». Conferències, exposicions, vetlles de pregària o espais d'intercanvi d'experiències van ser alguns dels actes programats per a aquests dies.

Com ha destacat el Director de les Obres Missionals Pontífiques a Espanya, Rev. D. Anastasio Gil, és important ressenyar el treball ocult, silenciós i gens cridaner que fan els missioners i missioneres al servei dels més pobres.

Deixebls missioners

El Papa Francesc afirma en el seu missatge del Domund 2016, que se celebra el 23 d'octubre: «En aquesta jornada, tots estem convidats a sortir com a deixebles missioners, oferint els nostres propis talents.»

Es calcula que hi ha uns 13.000 missioners espanyols en 140 països, que anuncien l'Evangelí als territoris on han estat enviats i cooperen amb altres esglésies locals necessitades. També es pot treballar per la Missió des d'aquí. Centenars de voluntaris, treballadors i catequistes ofereixen el seu temps per donar suport, des de la rereguarda, el treball dels missioners i sensibilitzar a la societat sobre la importància d'ajudar-los. I tots hem de pregar i sostenir amb l'estimació els missioners.

AGENDA

- **23 d'octubre.** Diada del Domund. / Festa de la Dedicació de la Catedral de Santa Maria. / Confirmacions a Penelles (11 h), a Bellcaire (13 h), i a Castellserà (18 h).
- **27 d'octubre.** Reunió amb els equips directius de les escoles catòliques de la diòcesi, a partir de les 11 h, a la Casa del Bisbat.
- **28 d'octubre.** Festa patronal del Col·legi Sant Ermengol.
- **29 d'octubre.** Inauguració de les restauracions al Monestir de les Avellanes, a partir de les 16.30 h.
- **30 d'octubre.** Confirmacions a Tremp, a les 12 h i inauguració d'una nova seu penitencial.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 4,32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sant Antoni M. Claret (Sallent 1807 - Fontfeda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria (Claretians) a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martí, mr.

25. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / Sl 127 / Lc 13,18-21]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell

(apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).

26. ■ Dimecres [Ef 6,1-9 / Sl 144 / Lc 13,22-30]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona.

27. ■ Dijous [Ef 6,10-20 / Sl 143 / Lc 13,31-35]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols;

sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dissabte [Fl 1,18b-26 / Sl 41 / Lc 14,1.7-11]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. iv), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Diumenge vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 11,23-12,2 / Sl 144 / 2Te 1,11-2,2 / Lc 19,1-10]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

Diuenge XXX de durant l'any

COMENTARI

Sigueu-me propici, Déu meu, que sóc un pecador

El llibre de *Jesús, fill de Sira*, mostra com Déu respon als diversos agents del culte. *El Senyor fa justícia i no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres.*

El culte dels explotadors no pot subornar el Déu «defensor dels pobres»: *el crit d'auxili dels pobres penetra més enllà dels núvols.*

Sant Pau contempla la seva mort com una *libació vessada sobre l'altar*. Les «ofrenes de libació» eren ofrenes de líquid (oli, vi...) vessades juntament amb alguns sacrificis.

Després de lluitar en aquest combat i acabada la cursa em mantinc fidel: les metàfores del combat i la cursa subratllen el caràcter dinàmic del seguiment de Jesús, que Pau ha viscut perquè el Senyor m'assistia i em donà forces.

Jesús digué a uns que es refiaven de ser justos i per això tenien per no res a tots els altres.

La paràbola es basa en el contrast entre *el fariseu i el cobrador d'impostos*.

Dos homes pujaren al mateix lloc —al Temple— a fer una mateixa acció —a pregar—: com és que un tornà perdonat a casa seva i l'altre no?

L'element diferenciador no és el lloc (*Temple*) ni la intenció teòrica (*pregar*) sinó l'actitud en la pregària d'un i l'altre.

El fariseu comença dient «*Déu meu, us dono gràcies*», però de fet es vanta dels seus mèrits.

Què lluny del model d'acció de gràcies, el Magnificat, on Maria celebra Déu *que mira la petitesa de la seva serventa!*

El cobrador d'impostos es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici que sóc un pecador». Confessant-se pecador davant Déu misericordiós que vol donar-nos el seu perdó, aquest *baixà perdonat a casa seva*. Només qui es reconeix pecador pot acollir l'amor de Déu misericordiós per créixer com a fill de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

(Sir 35,12-14.16-18)

El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili. / Així que criden, el Senyor els escolta / i els treu de tots els perills. R.

El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets. / El Senyor rescata de la mort els seus servents, / i no acusarà els qui es refugien en ell. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.16-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 18,9-14)

En aquell temps, Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justos i tenien per no res a tots els altres: «Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: «Déu meu, us dono gràcies perquè no sóc com els altres homes: lladres, injustos, adúlter, ni sóc tampoc com aquest cobrador d'impostos. De juno dos dies cada setmana i us dono la desena part de tots els meus ingressos». Però el cobrador d'impostos, que s'havia quedat un tros lluny, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador». Us asseguro que aquest tornà perdonat a casa seva i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic

(Eclo 35,12-14.16-19a)

El Señor es juez, y para él no cuenta el prestigio de las personas. Para él no hay aceptación de personas en perjuicio del pobre, sino que escucha la oración del oprimido. No desdeña la súplica del huérfano, ni a la viuda cuando se desahoga en su lamento. Quien sirve de buena gana, es bien aceptado, y su plegaria sube hasta las nubes. La oración del humilde atraviesa las nubes, y no se detiene hasta que alcanza su destino. No desiste hasta que el Altísimo lo atiende, juzga a los justos y les hace justicia. El Señor no tardará.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *El afligido invocó al Señor, y él lo escuchó.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca, / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

El Señor se enfrenta con los malhechores, / para borrar de la tierra su memoria. / Cuando uno grita, el Señor lo escucha / y lo libra de sus angustias. R.

El Señor está cerca de los atribulados, / salva a los abatidos. / El Señor redime a sus siervos, / no será castigado quien se acoge a él. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.16-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser derramado en libación y el momento de mi partida es inminente. He combatido el noble combate, he acabado la carrera, he conservado la fe. Por lo demás, me está reservada la corona de la justicia, que el Señor, juez justo, me dará en aquel día; y no sólo a mí, sino también a todos los que hayan aguardado con amor su manifestación.

En mi primera defensa, nadie estuvo a mi lado y me dio fuerzas para que, a través de mí, se proclamara plenamente el mensaje y lo oyeran todas las naciones. Y fui librado de la boca del león.

El Señor me libará de toda obra mala y me salvará llevándome a su reino celestial.

A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 18,9-14)

En aquel tiempo, Jesús dijo esta paràbola a algunos que se confiaban en sí mismos por considerarse justos y despreciaban a los demás: «Dos hombres subieron al templo a orar. Uno era fariseo; el otro, publicano. El fariseo, erguido, oraba así en su interior: «¡Oh Dios!, te doy gracias porque no soy como los demás hombres: ladrones, injustos, adúlteros; ni tampoco como ese publicano. Ayuno dos veces por semana y pago el diezmo de todo lo que tengo». El publicano, en cambio, quedándose atrás, no se atrevía ni a levantar los ojos al cielo, sino que se golpeaba el pecho diciendo: «¡Oh Dios!, ten compasión de este pecador». Os digo que éste bajó a su casa justificado, y aquél no. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltido.»